PSALMUL 89 (II)

1. [5]Cerul laudă-ale Tale
mari minuni cu slavă mare
și de-a Ta credincioșie
sfinții spun în adunare,
[6]căci în ceruri cine poate
să Îți fie-asemeni, cine?
Dintre-ai DOMNULUI fii, oare,
cine este-așa ca Tine?

2. [7]Dumnezeu înfricoșat e
în al sfinților sfat mare,
de temut la toți aceia
ce-mprejurul Lui au stare...
[8]DOAMNE al Oștirii, cine
este-așa puternic, cine?
Marea Ta credincioșie
Te înconjură pe Tine.

3. [9]Tu-mblânzești mândria mării
cu puteri nemăsurate,
când se-nalță-ale ei valuri
Tu le potolești pe toate.
[10]Tu ai nimicit Egiptul
ca pe-un hoit într-o câmpie
și Ți-ai risipit vrăjmașii
prin a brațului tărie.

4. [11]Cerurile-s ale Tale
și pământul cât se-ntinde,
Tu întemeiat-ai lumea
și cu tot ce-n ea cuprinde.
[12]Tu făcut-ai miazănoaptea
și-ai dat miazăziua-n lume,
faci Taborul și Hermonul
bucuroși de sfântu-Ți Nume.

5. [13]Brațul Tău e-așa puternic
peste-a Ta lucrare toată,
a Ta mână este tare,
dreapta Ta e înălțată,
[14]judecata și dreptatea
sunt la tronu-Ți temelie,
bunătatea și-adevărul
sunt în fața Ta-n vecie.

6. [15]Fericit poporul care
glasul trâmbiței îl știe
și-n lumina Feței Tale
umblă cu credincioșie!
[16]El se bucură, o, Doamne,
de-al Tău Nume sfânt
întruna
și cu marea Ta dreptate
se fălește totdeauna.

7. 17 Căci doar Tu ești a lui
falā
și-a puterii lui credință,
Tu ridici puterea noastră
în a Ta bunăvoință.
18 DOMNUL este scutul
nostru,
Dumnezeul nostru tare,
Sfântul lui Israel este
Împăratul nostru mare.

8. [19]La al Tău iubit vorbit-ai
în vedenie târzie:
„Dat-am ajutorul unui
tânăr plin de vitejie.
[20]Am găsit pe-al meu rob
David
și l-am uns spre stăpânire,
[21]mâna Mea-i va fi de sprijin,
brațul Meu i-o fi-ntărire.

9. [22]Cel rău n-o să-l mai
apese,
cel vrăjmaș nu-l va mai
prinde,
[23]voi zdrobi pe-ai lui
potrivnici,
voi lovi pe cel ce-l vinde.
[24]Îi voi da și bunătatea,
și a Mea credincioșie,
și prin Numele Meu mare
voi ‘nălța a lui tărie.

10. 25Voi da-n mâinile lui marea,
râurile, cu iubire.
26El va zice: Tu-mi ești Tatăl,
Dumnezeu și mântuire!
27Iar Eu îl voi face-ntâiul,
împărat pe lumea toată
28și păstra-i-voi legământul
și iubirea neschimbată.

11. [29]Veșnică-i va fi sămânța
și voi face ca să fie
cât a’ cerurilor zile,
trainic, scaŭnu-i de domnie.
[30]Dacă fiii lui lăsa-vor
Legea Mea și n-o vor ține,
[31]dacă-Mi vor călca Cuvântul
nemaiascultând de Mine,

12. [32]atunci le voi da pedepse,
pentru vina lor, nuiele,
lovituri au să primească
pentru-a’ lor păcate grele,
[33]însă nu le voi retrage
bunătatea Mea cea bună,
căci a Mea credincioșie
n-o voi face de minciună.

13. **34**Și nu-Mi voi călca
vreodată
ale Mele legăminte,
neschimbat pe veci rămâne
ce-am grăit mai înainte.
35Am jurat atunci odată
pe sfințenia Mea mare:
să mint oare Eu lui David?
Să-l înșele Domnul, oare?

14. [36]Dăinui-va-n veci sămânța,
și-al lui scaun de domnie
înaintea Mea de-a pururi
ca și soarele-o să fie
[37]și va dăinui-n vecie
precum dăinuiește luna
și ca martorul din ceruri
credincios întotdeauna.”
[*Oprire*]